

فرهنگ اسلامی در چین

کتاب «اسلام - صرایط مستقیم» که مشتمل بر یازده بخش سودمندی باشد بهمت والای آفای «کنث و مورگان» تألیف شده است. هر بخشی از این کتاب را یکی از داشتمندان ممالک مختلف اسلامی که صلاحیت اظهار نظر در امور دینی دارند بر شرط تحریر در آورده است و ما از میان آنها بخش «فرهنگ اسلامی در چین» را که از لحاظ اهمیت بمنزله کتاب مستقلی است برای تاریخی در نظر گرفتیم، نویسنده این بخش آفای «دادود سی - ام - بینک» عضو کنسولگری جمهوری چین در بیروت و پیشوای جامعه مسلمین و از سخنوران نامی آن کشودمی باشد که تحقیقات خود را در دانشگاه «الازهر» مصر پیاپیان رسانیده، وی در این بخش مطالب بسیار سودمندی را اذکر کرده: تاریخ و رود اسلام چین، طلوع و غروب اسلام در چین؛ آمار مسلمین، تشکیلات دینی مسلمانان در چین، اسلام و کنفوشیوس و بودا و ناآو، فرهنگ آموزش و پژوهش مسلمانان چین و ... مورد بررسی قرار داده است و آفای سیدمههدی امین آنرا به فارسی ترجمه کرده است.

ورود اسلام به چین:

در کشور چین که یکی از پر جمعیت‌ترین ممالک دنیا محسوب می‌شود؛ اسلام بیش از سایر ادیان و مذاهب موجود در آن مملکت؛ در پیشرفت فرهنگ و اقتصاد و صنعت چین نقش مؤثری داشته است.

برای اینکه تأثیر اسلام در شئون مختلف مملکتی آنجاروشن شود لازمست از آغاز و رود اسلام بچین تا عصر حاضر تطورات و حالات مختلف اسلام و موقعیت آنرا در میان ادیان دیگر و سایر

تشکیلات آنجا را مورد بررسی قرار دهیم .

در تاریخ ورود اسلام بچین میان مورخین چینی اختلاف است و آنچه که از بعضی از سالنامه‌های چینی استفاده می‌شود این است که اسلام در حدود ۳۱ هجری در زمان عثمان بتوسط هیئتی هر کب از ۵۰ نفر بس پرستی سعد بن وقار وارد چین شده است .

این هیئت از راه اقیانوس هند به بندر «کوانگ چو» وارد شده و بعد شهر موکری چانگان رفته با تخف و هدایاتی بدر بار خاقان باریافت و ایشان را بقبال کردن دین اسلام دعوت کرده‌اند . خاقان نیز پس از مطالعه دراین دین و مقایسه آن با تعلیمات کنفوشیوس و موافق دیدن بعضی از تعلیمات آنرا با آئین کنفوشیوس اجازه تبلیغ دین اسلام و ایجاد مساجد را در آن مملکت صادر می‌نماید و بعد از آن مسجدی در «سیان جدید» بوسیله مسلمانان بنامی شود . بدنبال این هیئت دینی پنج یاشش هیأت دیگر تبلیغی بنام تازیان سفیدپوش و سیاه پوش در زمان خلافت امویان و عباسیان که روابط دوستانه بین امپراطور اسلام و چین توسعه زیادتری پیدا کرده بود با هدایه‌های گرانایه‌ای بدر بار خاقان چین آمدند .

علاوه بر این هیأت‌ها در مدت ۱۵۰ سال که از عمر ورود اسلام بچین می‌گذشت گروه زیادی از تجارت مسلمان عرب و ایران از راه دریا و خشکی بمنظور تجارت و بازرگانی شهرهای مختلف چین از قبیل بندر «کوانگ چو» و نقاط شمالی و شهر «ها نگ چو» وارد شده و در آن کشور اقامت گزیدند .

اسلام از راه خشکی نیز در میان قبائل شمال غربی چین که توسط سپاهیان اعراب منکوب شده بودند نفوذ پیدا کرد و در عصر سلطنت خاقان «تسوان تسونک» (از دودمان تانگ) در این منطقه از چین در حدود هشت هزار سر باز جنگی مسلمان آماده پیکار بودند و خاقان «تسوان تسونک» بوسیله همین سر بازان مسلمان بن شورشیان قبایل شمال غرب چبره شد و سر بازان مبارز و دلیر مسلمان آن روز را پیادا شد این خدمت مورد تکریم قرار داد و زمین های ذرا عتی برای کشت و زرع با آنها اعطاء کرد و سهولتی در امور زندگانی آنان ایجاد نمود و این پیش آمد هادر اشاعده دین اسلام در آن نواحی تأثیر فراوانی داشت .

عصر طلائی اسلام در چین

در دوره سلطنت دودمان تانگ و سونک جمیعت مسلمانان چین با آسانی روپتزايد گذاشت و قدرت فوق العاده‌گی بددست آوردند زیرا دستگاه حاکمه وقت چون لیاقت و کارداشی آنها را در تجارت و کشورداری مشاهده می‌کردند آنها را مورد تشویق قرار می‌دادند ، بخصوص در دوران حکومت نو دساله دودمان «یوان» که مؤسس آن «قوییلای ق آن» بود پیشرفت بسیاری

نمودند زیرا رفت و آمد در سراسر مملکت چین برای مسافران داخلی و خارجی از هر جهت آزاد شده و عده‌ای از تجارت‌پزشکان و افسران و صاحب‌منصبان سایر ممالک اسلامی؛ بچین مسافت کرده و چون افراد لایقی بودند در ادارات لشکری و کشوری وارد شدند و بقول «رشید الدین فضل الله» مورخ ایرانی «هشت حاکم ازدوازده حاکم دوازده بلوک چین مسلمان بودند» و بنابر نوشه پرسور «تینک بشویه وو» مورخ نامی چین «متیجاوزاً زی نفر از مسلمانان شخصیت دار در دربار پکن داخل شده و حکومت نهایات چین را بدست گرفته چنانکه فرمانده کل نیروهای اعزامی مغول بسه‌چوان و حکومت همان ایالت شخصی بنام «سید اجل» بود که خدمات گران‌بهاش بچین و مردم ستایش تمام‌الهالی چین است.

پس از انقلاب دودمان دیوان، بدو دمان «مینگ» تمام امور کشور چین را بدست گرفت و در عصر سلطنت این دودمان که بالغ بر سه قرن هیشدن‌فزو مسلمانان رو به تراوید گذاشت ولی این وضع دیری نپایید که توسط اقلیت منجوها برهم خورد و منجوها قریب ۴۷۵ سال در چین تمام امور مملکت را در دست گرفته و دویی بی‌رحمانه‌ای نسبت به مسلمانها و سایر فرق موجود در آنجا در پیش گرفته‌اند چین اسلامانها خواستار اعاده دودمان مینگ بودند و در مدت ۴۵ سال چهار شورش بزرگ توسط مسلمانها علیه منجوها صورت گرفت و در اثر این مبارزات دامنه دار اکثر مسلمانها از هستی ساقط و روحیه آنها بکلی شکسته شد و از دخالت در امور دولتی و سیاسی کنار کشیدند تا اینکه خاندان سلطنتی اذ چمله دودمان «چینگ» که چند قرن بر مردم چین حکومت می‌کردند بتوسط کتر «سون پاتسن» مؤسس جمهوری چین بکلی منقرض گردید و مسلمانها روح تازه‌ئی یافته‌اند یا فتنه‌زیرا جمهوری چین سیاست ملایمتری نسبت به مسلمانها در پیش گرفت و مقامات جمهوری چین در طی نطقه‌ای خود می‌گفتند که این حکومت متعلق به پنج نژاد چینی؛ هان، مان (منجو)؛ منک (منفو) هوی (مسلمان)، تسانک (تینی) می‌باشد، اذاین جهت مسلمانها دوباره وارد امور کشوری شدند ولی از وقایتیکه خاک‌اصلی چین بدست کمو نیسته‌ان افتاد مسلمانها (روحانیون و مردم مسلمان) بجزیره تایوان که اکنون موسوم بفرمان است مسافت کرددند و اتحادیه مسلمانان چین را در آنجا ترتیب داده و ببارزه خود علیه کمو نیسته‌ان ادامه می‌دهند.

آمار مسلمانان چین

آمار مسلمانان چین بطور دقیق معلوم نیست ولی آماری که در سالنامه سال ۱۹۴۸ که در شهر «چونگ‌کینگ» انتشار یافته تعداد جمعیت مسلمانان چینی را در حدود ۴۸۰ میلیون نفر ذکر می‌کنند و انتشارات رسمی دولتی آنرا تأیید می‌کنند اگر جمعیت مردم چین را ۵۰۰ میلیون

نفر فرض کنیم تعداد مسلمانان چین ۱۰ درصد آنها را تشکیل می‌دهد این عده از مسلمانان در ایالات شمال غربی و شمال شرقی و در شهرهای « هونان هوپی »، « شانتوک »، سچوان و ایالت آنهوی و در ایالات کیانگو، چکیانگ، فوکین و کوانگ تونگ و ...، سکونت دارند و تعداد ۳۹ مسجد از طرف مسلمانها در شهر تائکینگ بناسده است و در چین ۶ تایوان، طبق آمار موجوده در حدود ۶۰۰۰ هزار مسلمان بکسب و کار خود مشغول اند. مسلمانان در چین بتجارت ماهیگیری، جواهر فروشی؛ بمعاملات چای، چرم و خرز و تربیت حیوانات اهلی و کشت و زرع و طبیعت و معلمی و ... اشتغال دارند.

اسلام و سایر مذاهب

مردم چین پروادیان و آئین‌های مختلفی هستند؛ آئین کنفوشیوس و تائو و بودا و ادیان اسلام، یهود و نصاری. آئین کنفوشیوس و تائو و بودا در واقع از مکاتیب فلسفه اخلاق و آراء سیاسی بشمار میروند و از آین جهت است که خود کنفوشیوس اقرار نمود که « کارمن بیشتر نقل و تحویل است نه ایجاد و ابداع و من بقدماء و نیا کان ایمان دارم »؛ کنفوشیوس اخلاقیات خود را بر روی پنج رابطه اخلاقی؛ صدق، صفا، تسلط بر نفس؛ حفظ از سوم اجداد گذشته و سعی در کسب تقوی و فضیلت قرار داده است لائق توجه مؤسس تائویسم آئین خود را نیز بر اساس اخلاقیات و طرز اعمال مردم نسبت به مدیگر بنانهاده است و در تعلیمات خود پروان خود را بر پیروی از طبیعت و عدم مداخله در کار طبیعت و تهدیب نفس و دوری از حسادت و همچشمی و ... دعوت می‌نماید.

آئین بودا نیز با اینکه در تحت حمایت دولت در میان مردم چین نفوذ زیادی پیدا کرد و مسلمین نیز در اثر قطع بودن روابط آنها با سایر ممالک اسلامی تحت تأثیر تعلیمات بودا قرار گرفتند و در بعضی از آداب بودا پیروی کردند چنانکه مساجد خود را بشکل معایبد بودائی و کنفوشیوس می‌اختند ولیکن اسلام با هیچ یک ازین آئین‌های سه‌گانه سازگار نیست زیرا آنها پروان خود را پرسش بتها و هیا کل تشویق می‌کنند و اصول آئین خود را در جنبه های مادی زندگی بشی محدود ساخته اند ولی اسلام بخدای یک‌گانه یک‌دارای شکل وضع نیوده و زمانی و مکانی ندارد ممتنقد می‌باشد و از پرسش بتها و هیا کل پروان خود را منع می‌کند و نسبت با آنده نیز نظر مخصوصی دارد.

تیشكیلات دینی مسلمانان :

مسلمانان چین عموماً سنی و مطابق فقه حنفی عمل می‌کنند و عقاید آنها بمروزه زمان در اثر کمی ارتباط با سایر مسلمین خارج از چین و فقدان رعیان دینی شایسته انحرافاتی پیدا

کرده و با خرافات مخلوط گشته است ولی عدمای از علمای آنجا بعداز مسافت بخارج چین از قبیل مکه ، مصر ، ترکیه و مطالعه در تشکیلات فرهنگی آنها آوازه اصلاحات در تشکیلات دینی را در داخل کشور خود شروع کردند و عده دیگر از علماء ابا آنها بمخالفت پرخاستند و بدین ترتیب علمای مسلمانان چین بدو فرقه تقسیم شدند ۱ - فرقه جدید که طرفدار اصلاح در سازمان امور دینی هستند . ۲ - و فرقه قدیم که مخالف تحول و اصلاح در تشکیلات دینی و اکنون فرقه قدیم در اقلیت قرار گرفته اند .

در چین از سال ۱۳۴۹ که تاریخ تأسیس جمهوری در چین است معاشران بمنظور متحد کردن مسلمانان چین و پیشرفت اسلام ایجاد شده است :

۱ - « جامعه مسلمین ترقی خواه چین » که در سال ۱۳۳۲ هجری در پکن توسط آخوند « وانگ که امپریالیستی » تأسیس یافت ؛ اولین هدف وی اضافه کردن چند ساعت درس عربی و تفسیر قرآن در ساعت درس مدارس ابتدائی بود ولی چون از مسیر اصلی خود منحرف شد و نگه سیاسی پس از خود گرفت ملاشی شد ، اذیب رفت .

۲ - « اتحادیه مسلمانان چینی » که در آغاز جنگ چین و ژاپن در سال ۱۳۵۶ هجری بتوسط یک فرماندار مسلمان تأسیس یافت ؛ هدف از تشکیل این سازمان جلب مساعدت دول اسلامی برای مبارزه با قوای ژاپن بود .

۳ - « انجمن ادبی مسلمانان » که در سال ۱۳۴۵ هجری در شهر شانگهای بوسیله حاجی جلال الدین هاته چنگ تأسیس یافت این انجمن از سیاست دوری می کرد ؛ مهمترین برنامه این انجمن ترجمه قرآن بزبان چینی بود ؛ این انجمن نشریه ای بنام « مجله ماهانه مسلمانان چین » منتشر کرد ، یکی از کارهای خیر این انجمن ایجاد دانشسرایی برای تربیت معلم و ایجاد کتابخانه عمومی برای مطالعه کتب سودمند دینی بود .

فرهنگ و آموزش و پژوهش مسلمانان چین :

روش تعلیم و تربیت در میان مسلمانان چین دوش پیشرفت آمدن و علم چندان ترقی نکرده است ، و مهم ترین نقصی که در امر تحصیل آنها دیده می شود همانا فقدان بر نامه منظم وهم آنها نبودن دروس آنان با مقتضیات عصر و کهنه بودن بعضی از مواد تحصیلی و اعطاء آزادی فوق العاده بمحصلین است .

چون گروه روشن ضمیری متوجه این نقص بودند بفکر اقتضانه که مطابق پیشرفت سایر علوم باید تحولی در طرز تحصیل علوم اسلامی ایجاد کنند ولذا مدارسی بسیک جدید بمنظور تعلیمات دینی بنا کردند از جمله سه مدرسه بنام : « دانشسرای چنگ ک تای » در « پکن » ؛

دانشسرای اسلام در «شانکهای» و آموزشگاه عالی «مینی‌گاته» دره کونیمینگ، این مدارس در اثر سعی فوق العاده خود توانستند در حدود ۲۸ داشجو بداشکده‌الاژه برای تکمیل تحصیلات خود بفرستند ولی متأسفانه در بحبوچه‌جنگ بین چین و زاپن این مؤسسات دینی بعلی تعطیل شد و بعد از خاتمه جنگ امید تجدید حیات میرفت که انقلاب کمونیستی در چین پدید آمد و افتتاح آنها باختیار نداشت.

در دوره جمهوریت میجاواز از هزار مدرسه ابتدائی و تعداد زیادی آموزشگاه عالی برای تعلیمات عمومی دایر گردید ولی اکثر آنها در اثر کم بودن بودجه، بجبور تعطیل گردید، در دانشکاه‌های «پکن» و در دانشگاه منکری، و «دانشگاه یوننان» و «دانشگاه چونکسان» کلاس‌های متعددی برای تعلیمات علوم اسلامی تأسیس شده بودوا کنون نیز در چین و فرمز در دانشگاه «تایوان» و «دانشگاه تسون چین» بعضی از رشته‌های علوم اسلامی تدریس می‌گردد مسلمانان چین در طی ۳۰ سال از آغاز تأسیس جمهوریت تا جنگ چین و زاپن قدمهای بزرگ فرهنگی برداشتند از جمله چند مجله‌روزنامه محلی مذهبی منتشر کردند و بعد از خاتمه جنگ، سخنرانیهای دینی و مواعظ مذهبی توسط اعضاء انجمن مسلمانان متحدا رادیو بتام جهانیان پخش گردید این برنامه بتوسط عده‌ای از دانشمندان علوم اسلامی ترتیب داده شده بود که بسیار مورد استقبال مردم قرار گرفت و اکنون نیز پخش برنامه‌های سودمند اسلامی از رادیو «تایوان» واقع در چین یزده فرمزاده دارد؛ علاوه بر اینها پنازگی توجههای اذوق آن مجید بربان چینی در تایوان منتشر گردیده است و اداره فرهنگ تایوان نیز قدمهای مؤثر دینی برداشته، از جمله از علماء بزرگ ممالک اسلامی دعوت کرده است که عضویت کمیته ادبیات جهانی را که بمنظور ترجمه کتب عربی و فارسی بزان چینی است قبول کنند.

کیفر گناهان

حضرت رضا(ع) فرمودند: «هر وقت مردم بگناه تازه و بی‌سابقه‌ای

آلوده شوند؛ خداوندانها را ببلاء تازه‌ای دچار می‌نماید».

(کافی ج ۲ ص ۲۷۵)

امیر مؤمنان(ع) می‌فرمایند: «خداؤند از هیچ مردی آسایش و زندگی

راحت رانگرفته است مگر بعلت گناهانی که مرتکب شده‌اند، و خداوند هر گز بیندگان خودستم نمی‌کند».

(نقل از کتاب المستظرف)

(بقیه از صفحه ۴) مالکلمایکس، رهبر مسلمانان سیاھپوست در نیویورک باز در باره هدفهای جمعیت پیغیرنگاران گفت: «... ماسالیان دراز باخواهش و تمنا از مرد سفیدپوست تقاضا نمودیم که هارا در جامعه خود را دهد، ولی وی کوچکترین وقتی بما نگذاشت، اما حالا که خواهان تجزیه هستیم اوراتکان داده و هر اسان نموده ایم. اگر به سفیدپوست النام کنید که اجازه بدهد در رستوران غذا بخوردید، با این عمل، فقط حس خود پرستی ویرا ارضاء میکنید، ولی ما معتقدیم که کاربرد گران سیاه پوست در مدت ۳۱۰ سال گذشته، بیش از صرف یک فنجان قهوه در رستوران سفید پوستان و داشتن خانه مسکونی در محله آنان؛ ارزش دارد... ما حتی نام بردگی خود را به مرد سفیدپوست پس میدهیم، چنانکه ویسکی، مواد مخدوش و سایر صفات مذموم را سایقاً با و مسترد داشته ایم!.. عدمی از اعصاب جمعیت سابق مسیحی، معتمد؛ بیکاره و... بودند و سفید پوستان اکنون خیال میکنند که فقط عدمی افراد نادان و عاطل و باطل عضو این جمعیت هستند ولی ما تصور نمیکنیم در تمام امریکا هیچیک از تشكیلات سفیدپوستان باندازه ها افاده باهوش و لایق داشته باشد». (۱)

(۱) : از گزارش خبرنگار اطلاعات - شماره ۱۰۵۷۲ -

(بقیه از صفحه ۶۰) ناراحتیها و آلام جسمی و روحی خویش می افزایند.

آنچه که بیش از همه مایه تاثیر و تأسف است اینست که راهزنان سعادت جامعه؛ از این موقعیت سواعده استفاده کرده؛ وسائل و سرگرمیهای ناجور و خسته کننده وزیان آور در اختیار این مردم خسته و فرسوده میگذارند و آنان را باینگونه تفریحها و سرگرمیها مشغول و سرگرم می سازند ا

صاحبان اینگونه اماکن و مرآکن؛ تنها مقصود شان اینست که سرگرمیهای جالب تر ولذت پخش تری در اختیار مردم بگذارند و لوآنکه هزاران مفاسد اخلاقی و زیانهای جسمی و روحی واقعی از آنها کن تفریحی عائد جامعه گردد؛ البته آنها باز رگانند و در جمیع کارها تهساود مادی را در نظر میگیرند؛ هیچگاه فکر نمیکنند ۶۰ میلیون بطری شراب در عرض یکسال (۱۳۴۰) چه عاقبسوئی برای اینملت بیچاره در پیش خواهد داشت (۱) و با از صرف ۵۰ میلیون تومان پول که در مدت یکماه تنها مردم تهران بسینما چیها میدهند و چه بسا برای دیدن یک فیلم مضر ۴ تا ۵ ساعت وقت عزیز خود را صرف می کنند (۲) و از دیدن فیلمهای جنایی و عشقی و مانند آن، چه زیانهای جبران ناپذیری عائد آنها میگردد.